

РЕШЕНИЕ

№ 2911

гр. София, 05.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в закрито заседание на 05.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **1651** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 88, ал. 3 АПК, приложим на основание § 2 ДОПК.

Образувано е по жалба на О. Ц. Й. срещу решение № 103/19.1.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ТД на НАП – С., с което е оставена без разглеждане жалбата й срещу протокол № ПО-22221020070524-073-001/30.10.2020 г.

Жалбоподателят моли да се отмени постановеното решение и вместо него да бъде постановено ново, с което да се отменят „генерирани лихви“ в размер на 2863 лв., начислени за суми, които са платени в срок, което е признато и от Националната агенция по приходите, посредством протокола за приключване на проверката. Ответникът е приел, че този протокол не подлежи на самостоятелен административен или съдебен контрол. Жалбоподателката не се е съгласила с този извод, тъй като с него се взема становище по същество – че няма да бъдат сторнирани погрешно генерирани лихви. Ако се приеме възможността да не се оспори този протокол, жалбоподателката би била лишена от право на защита. Ето защо този протокол следва да бъде отменен, а действията по начисляване на лихви да се приемат за незаконосъобразни. Производството е било образувано по искане на жалбоподателката, като тя е искала да бъдат прихванати надвнесени суми, за да може да погасява текущите си задължения към НАП. В продължение на 5 г. липсва произнасяне, а същевременно се начисляват лихви за внесени суми. Лихвата се дължи за просрочено задължение /главница/, като такава в случая е е налице.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С. не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, по реда на чл. 267 ДОПК, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок. Обжалваният акт е издаден от компетентен за това орган. Спазена е предписаната в закона форма. При извършване на служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административно – производствените правила.

По същество.

С молба от 6.10.2020 г. жалбоподателката е поискала уточняване и обвързване на осигурителни авансови вноски за 2014 г. С резолюция от 7.10.2020 г. е възложена проверка.

С протокол № ПО-22221020070524-073-001/30.10.2020 г. са обективирани резултатите от проверката; в този протокол служители на НАП- инспектор по приходите излагат становище относно установените факти. Констатирано е, че жалбоподателката е подавала декларации през 2015 г., за период 1.1.2014 г.-31.12.2014 г., като декларациите са отхвърлени. Ето защо в 7-дневен срок жалбоподателката е следвало да подаде декларация с коректно попълнени данни. Тя не е сторила това. Взето е становище, че по декларация от 22.7.2020 г. следва да се начислят лихви, въпреки че сумите са постъпили в срок, доколкото с постъпилите на 27.3.2015 г. плащания са се погасили текущи задължения, като чл. 169 ДОПК не дава право на лицето да определя с постъпилите плащания кои точно задължения се погасяват. Начисляват се лихви върху разликите към момента на погасяване на задължението.

Съдът, като взе предвид установеното, счита, че жалбата е основателна. Действително, съгласно чл. 110, ал. 3 ДОПК проверката е съвкупност от действия на органите по приходите относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. С проверка не се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице. В случая данъчните органи са констатирали определени факти във връзка с подадени от жалбоподателката декларации. Същевременно обаче, видно от проверката, се взема становище и по въпроса кои точно задължения следва да се считат погасени /чрез прихващане/, кои задължения ще се считат за дължими и съответно – следва да се начисляват лихви, както и за периода за начисляване.

Следователно, като е взел становище по посочените правни въпроси, органът по приходите е излязъл извън рамките на предоставената му компетентност, в хода на производството по извършвана проверка.

Ето защо съдът намира, че оспореният акт следва да бъде отменен, а протоколът за извършена проверка – обезсилен. Делото като преписка - да се върне за постановяване на протокол и съответно – акт за прихващане и възстановяване съобразно чл. 110, ал. 3 ДОПК

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на О. Ц. Й., ЕГН [ЕГН] решение № 103/19.1.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ТД на

НАП – С., с което е оставена без разглеждане жалбата й срещу протокол № ПО-22221020070524-073-001/30.10.2020 г.

ОБЕЗСИЛВА протокол № ПО-22221020070524-073-001/30.10.2020 г.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне по молба с вх. № 10-94-15-40/6.10.2020 г.

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване /чл. 88, ал. 3 АПК/.

СЪДИЯ: